

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117857936/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Mund, hvis Læber et Øjeblik bøjede sig mod hinanden. Det var som hun stødte Aanden fra sig i det ene Ord: Sølv.

Men dette at aen sit Navn nævnet gjorde med eet Sølv stærk, det tvang ham op fra Gulvet, det tog Angsten fra hans Sjæl, det lod ham juble i alle Fuger. I næste Nu naaede hendes fremstrakte Arm hans egen Haand -- han følte den kølige faste Hud under sine sitrende Fingerspidser, og hans Ansigt mødte det varme Aandepust fra hendes Mund: Sølv -- Sølv --

Og greben af en mystisk Viljestyrke tvang han sig ind under samme hypnotiske Strøm som hun. Han tvang sig selv fra Fornuftens ædruelige brede Vej ind paa Søvnægengerens extatiske knivsmalle Bane. Han holdt op at være vaagen, han søgte, han ledte, han stod overfor den, han havde famlet efter, han var selv dreven af en magisk Kraft, af et eneste vidunderligt Maal, der skulde naas. Og hele denne Forvandling foregik med ham, blot fordi han følte, det var det eneste Middel til Redning, for at hun ikke skulde vækkes til Bevidsthed og Vanvid.

Sølv -- Sølv --

Ja --

Sølv -- er du -- er du -- der --

Ja -- jeg -- er -- her --

Michaëlis: *Æbelø*.

10